

ת"פ 43104/06 - מדינת ישראל נגד המאם גורביה, פואד גורביה

בית משפט השלום באשקלון

01 יולי 2014

ת"פ 43104-06 מדינת ישראל נ' גורביה ואח'
מת 14-06-43269

בפני כב' השופט אמיר דהאן
מדינת ישראל
הנאשינה
נגד
1. המאם גורביה
2. פואד גורביה
הנאשימים

nocchim:

הנאשינה באמצעות ב"כ עו"ד עד פנחי

הנאשם 2, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד אוחנה

[פרוטוקול הושמטה]

הכרעת דין

על יסוד הודהת הנאשם בכתב האישום, אני מרשים את הנאשם בעבירות המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן,
כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל תש"ב - 1952.

התוצאות כדין אחר במטרה להונאות, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

שימוש במסמך מזוייף, עבירה לפי סעיף 420 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ג' تمוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הנוכחים.

אמיר דהאן, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

גזר דין

(בעניין נאשם 2)

א. כתוב האישום:

הנאשם, פואד גורביהILD 1963 מצאנור, נעצר ביום 14-6-17 וביום 17/06/2014 הוגש נגדו כתוב אישום בבית משפט זה, כתוב אישום מתיוקן הוגש היום.

כתב האישום שבו הודה הנאשם מייחס לנאשם כי באותו תאריך נכנס למדינת ישראל ללא היתר, כאשר נתפס על ידי שוטר הציג לו תעודת זהות מזויפת והתחזה כאדם אחר במטרה להונאות את השוטר.

ב. ראיות התביעה לעונש וטיעוני התביעה לעונש:

1. הנאשם שהוא במדינת ישראל ללא היתר פעם אחת.
2. התביעה טענה כי מתחם הענישה הראו הינו 3 חודשים מאסר וכן מאסר מוותנה, קנס והתחייבות.
3. התביעה טענה בהרחבה לגבי רמת הענישה הראויה ויסודותיה.

ג. ראיות ההגנה לעונש וטיעוני ההגנה לעונש:

1. הסניגור טען כי הנאשם חף לעבוד ולהביא שבר לבתו.
2. הסניגור טען כי הנאשם אין הרשות קודמות ויש להתחשב בכך לטובתו.
3. הסניגור טען כי רמת הענישה המקובלת במקרים בעירות שב"ח, המבוצעות ממניעים כלכליים בלבד הינה עונש הכלול 31 ימי מאסר בפועל והתחייבות - לא קנס.
4. הסניגור טען כי מדובר בעירה של שהיא בלבד, וכי הנאשם לא התקoon לעבר עבירות נוספות.
5. הסניגור טען כי הנאשם מבוגר, אב לשבעה ילדים וסב לשמנונה, ויש לקחת בחשבון את נסיבות אלה בין שיקולי הענישה.
6. הסניגור ציין כי הנאשם התחרט על העבירות, הודה הודה מפורטת בביבמ"ש במילויו לו בהזדמנות הראשונה, עוד בשלב המעצר, בלי שהובטח לו דבר. עובדה זו מעידה, לדברי הסניגור, על חרטה, ויש להתחשב בה בעת גזירת העונש.
7. הסניגור הצהיר כי מרשו מסכים למעצר עד תום ההליכים, הודה בעירה וביקש לעבר לתיק העיקרי.
8. הסניגור טען כי עברו של המchip נקי.

ד. עקרונות מנחים כלליים בשיקול הדעת לעונש:

1. הסגנון והתובעת טענו את טענותיהם, בcpf על **סעיף 40** לחוק העונשין (**נוסח חדש**) התשל"ז **1977**. סעיף זה, אשר הוא חלק **תיקון 113**, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומugen דיני ראיות ישנים, והכל בעניין הוכחת הנسبות הקשורות לביצוע העבירה.

בcpf לכך לא קיבל בהמ"ש טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלה בקנה אחד עם כתוב האישום או עם הסכמתם שלהם .

2. בקביעת העונש הרأוי שקל בית המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על פיהוק העונשין (**תיקון מס' 113 התשע"ב 2012**). תיקון זה עוסק בהבנית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

3. קדמה לתיקון **הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92)** (**הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה התשס"ו - 2006**) ונוסחה ועקרונותיה שימשו מאז בית המשפט כתבנית מתאימה לשם הבניה וכונה לוגית ושקופה של שיקולי ענישה מאז פרסום ועד פרסום של החוק שבא בעקבותיה .

העיקרון המנחה בענישה הוא **קייםו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע, לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם**. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי העבירה אשר בוצעה כללה בתוכה יסוד של הפרת הסדר הציבורי **ענין זה ניתן לשיקול משני כיוונים** כיוון האחד הינו הכוון הומניטרי, אשר מביא בית המשפט להזדהות עם הנאשם החפץ לבקר את משפטו הקרובה ולהתאחד אמן.

מנגד, מדינת ישראל זכאית, ככל מדינה, לקבוע מי יהיו הנכנסים בשעריה, וכי לא יכנס בהם.

4. **בhem"sh** התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הרأוי, וכן התחשב, לצורך הערצת חומרת מעשי העבירות **שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירויות הקשורות לביצוע העבירה**.

5. **בשלב ראשון:** קבע בית המשפט כי הנאשם חטא באירוע אחד.

6. **בשלב שני:** קבע בית המשפט את מתחם הענישה הרأוי על פי הנسبות הקשורות לביצוע העבירה, על פי רשימת סוגים הנسبות שהורה החוקן אף אם אינה רשימה סגורה. שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בគhom לפזר את מתחם הענישה הרأוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד ושיקולי שיקום מאידך.

7. **בשלב שלישי:** אומד בית המשפט את השפעת הנسبות שאין הקשורות לביצוע העבירה על פי רשימת סוגים הנسبות שהורה החוקן אף אם אינה רשימה סגורה.

8. בית המשפט מתייחס בקביעת מתחם הענישה למידניות הענישה הנהוגה במחוזנו - מחוז הדרום.

מן הפסקה עולה רמת ענישה אשר לפיה יש לגזר בעבירות דומות עונש הכלל מסר בפועל הנע סיבב 31 ימי מאסר בפועל לעבירה יחידה מע"ת והתcheinות. העונש המדוקדק נקבע בהתאם לדקויות של הנسبות המקלות או המחרימות לפי העניין וזהו גם התחום הנכון לקביעת מתחם ענישה.

חלקו השני של גזר הדין יפרט בית המשפט את רשימת הנסיבות בהן התחשב ביהמ"ש לפי הסדר הבא:

הנסיבות המקולות והמחמירות הקשורות ביצוע העבירה:

בית המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

הנזק שנגרם מביצוע העבירה (העדרו).

הנסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה.

לכך יש להוסיף את הנסיבות הקבועות המוחדות לעבירה זו שעולות מתוך ההחלטה והן:

מספר העבירות שבוצעו ברצף בהתחשב בעובדה שמדובר בעבירה נמשכת.

התচוקם שבביצוע העבירות והאם היה מעורב בהן תיעוד מזויף.

אם העבירה הושלמה או שנשארה בגדר ניסיון.

הנסיבות המקולות והמחמירות שאינן הקשורות ביצוע העבירה:

בית המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות :

(4) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;

(6) שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק;

(8) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה;

(10) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה;

(11) עברו הפלילי של הנאשם.

מן הכלל אל הפרט :

הנסיבות המקולות הקשורות ביצוע העבירה:

היעדר נזק פיזי ממשי:

bihm"sh שקל לקולא כי לא נגרם נזק ממשי של הנאשם ופוטנציאלי הנזק הגלום במעשיו הינו נמוך יחסית למדרג בעבירות מסווג זה.

ביהמ"ש שקל ל��ולא את העובדה שהנאשם נקט אמצעים של זיוף תעוזות, לשם ביצוע עבירות הכניסה לישראל שלא חוק, ורכש את התעודה המזויפת לשם כך.

הסיבות שהניעו את הנאשם לבצע את העבירה:

ביהמ"ש שקל ל��ולא כי מניעי העבירה היו כולם כלכליים. הנאשם חפש בצרפת בלבד ומהומר הריאות עולה כי הנאשם לא התקין לבצע עבירות נלוות.

הנסיבות המקלות שאינן קשורות ביצוע העבירה:

העדר עבר פלילי:

בית המשפט שקל את העובדה של הנאשם אין עבר פלילי.

נסיבות המשפחתיות של הנאשם:

בית המשפט שקל את עובדת העובדה של הנאשם אדם מבוגר ובבעל משפחה גדולה.

התנהגות הנאשם בהליכי החקירה והמשפט:

לשם הגשת שיקול ענישה זה הביא בית המשפט בחשבון ל��ולא כי הנאשם הוודה במיחס לו וחסר מזמן היקר של בית המשפט. הוודה זו באה כבר בישיבת הקראה שבמסגרת הדיון בבקשתו של הנאשם עד תום ההליכים.

התנהגות זו משקפת חרטה, היסוס וחזרה וחסיבות רבה נודעת להתנהגות כזו לעניין העונש. בעניין חשיבותו של שיקול זה ראוי להביא מספר פסקי דין בערכאות או"ש, ישראל :

לדעתם, להוודה בהזדמנויות הראשונה יש ליתן משקל ממשוני ל��ולא. זאת, ממספר טעמי, שכן היא גורמת לחסוך משמעותי בזמן שיפוטי, ומהווה גם ראשיתה של חרטה ולקיחת אחריות הצד של הנאשם על מעשיו, וכבר נאמר במקורותינו: "מודה ועווב - ירוחם".

.....**קיים אינטרס ממשי לציבור ולמערכת המשפטית כי התיקים המובאים בפני בית המשפט יסתימנו במהרה, בשל החשיפה מהירה של האשם ופענות העבירה. אין דומה נאש שעונשו נגזר במהרה, לנאש שעונשו נגזר לאחר שנתיים. ככל שמתארחים ממועד ביצוע העבירות, מוקהה האפקט ההרטנטי, גם מהבינה הציבורית וגם מהבינה האישית של אותו הנאשם.**

ת.פ (יהודה) 5618/06 התוב"צ נגד אני רג'וב :

מצד אחד, עונש הנימן ברוחוק זמן מביצוע העבירה מאבד הרבה הרבה מכוח

ההרתקעה שלו, ומайдן גיסא - הנאשם כבר נטל חלק לא קטן מעונשו כאשר חרב הדין התהפקה מעל לראשו - והוא במצב שאינו יודע מה גורלו - במשן **תקופה החורגת מכל מידת סבירה**"

בע"פ 786/84 מדינת ישראל נ' הלוי, פ"ד לט(2), 714, עמ' 717-716.

על החשיבות של סיום מהיר של ההליכים נאמר בע"פ 1523/05 פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2813 (1), עמ' 2006:

"על שיקולים אלה יש להוסיף את האינטראס הציבורי בשימור כוחו הרתקעמי של מנגנון האכיפה הפלילית, על ידי שבירורן של עבריות פליליות ומיצוי הדין עם מי שנמצא אשם "עשה מהר ככל הנitin" (ע"פ 2848/90 אסא נ' מדינת ישראל, פ"ד מdz(4) 837, 840). צדו الآخر של שיקול זה הינו החתרה לסיום מהיר של ההליכים מפאת חובתה של החברה לקורבנות העבירה".

מן האמור לעיל אנו למדים כי המודה בהזדמנות הראשונה לא רק חוסך זמן של בית המשפט, ולא רק שمبיע בכך חרטה, אלא גם משרת את האינטראס הציבורי בעשיית צדק ומיצוי הדין עם עבריין בנסיבות. מכיוון שהנאשם הוא זה המשיע לעניין זה, בהודאותו, ראוי הוא להקללה ממשית. אין פירושו של דבר שהקללה זו צריכה לאין את מעשיו, את הצורך בענישה מرتעית או את הצורך בגמול הולם, וודאי שהיא מקרים, כגון בעבירות רצח, בהם חומרת המעשים הינה צו שהשיקולים הללו יהיו חסרי משקל. יחד עם זאת, במרבית המקרים, יש ליתן משמעות להודאה בהזדמנות הראשונה, וכך הוא הדבר גם בעניינו.

ברוח זו ניתן להוסיף כי להודאה בהזדמנות הראשונה בבתי המשפט יש ליתן, לטעמי, משקל ממשי נוסף, ביחס בלבד לנוכח העומס הבלתי רגיל המוטל לפתחו של בית משפט זה יש לעודד נאשמים לקחת אחריות מהירה על מעשיהם, ולהביא לחסוך בהליכים השיפוטיים. בכך הן האינטראס האיש של הנאשם והן האינטראס הציבורי יזכה למיצוי הטוב והMRI, בהקללה לנאשם מצד אחד, וגזרת עונשו של אשם בשלב מוקדם וקרוב יחסית למועד ביצוע העבירות, יחד עם ייעילות הטיפול בתיקים רבים אחרים מהם תיקו עצורים, מצד אחר.

דברים אלה יפים לעניינו והדרך נקט הנאשם מן הדין שתפעל לטובתו בהמשך.

הנסיבות המחייבות שאין קשרות ביצוע העבירה הן אלה:

הצורך בהרתקעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסווג העבירה שביצע הנאשם, בשל מהות העבירה או שכיחותה:

בית המשפט שקל לחומרה כי העבירה ומאפייניה ביצועה הינם שכיחים למדי ויש להרתקע את הציבור המועד הכלל אנשים ובתנאיו של הנאשם מביצוע עבירות דומות.

הדברים אמורים גם בעניין זיוף ה汰ודות ורכישתן.

עיוון בהלכת פרגין מביא את ביהמ"ש לידי מחשבה שacky שיקולים נוספים של הרתעת הרבים עמדו בפני בית המשפט

- העלון בקובעו את רמת הענישה שם.

שما הגעה העת לשנות את האיזון בתמהיל הענישה ?

ביהמ"ש העליון בפרשת פרגין האמורה לעיל, אמר את הדברים הבאים:

"אין צורך להיות מומחה בביטחון על מנת להבין כי לשהייה בלתי חוקית אוסף مجرעות, ראשית היא הפרת החוק, וזה רעה חולה, ולא זו בלבד, אלא יש בה פוטנציאל ברור לסיכון ביטחוני והו דברים מעולם ואין מדינה עלי CHILD שלא תאבך בנכensis לשטחה באופן בלתי חוקי, לא כל שכן אם יש מהם העולמים לסקן את ביטחונה ואף סיכנוו... .

איזו היא הדרך שיבור לו ביהמ"ש בבאו להידרש לשאלת השווים הבלתי חוקיים? והרי אין הוא חי בbove או באולימפוס ובורי הצורך במאבק בכניסה ושבהייה בלתי חוקית, מנגד נער לנו גם האידר גיסא, מצוקה, חיפוש פרנסה, ובמקרים רבים עבר נקי. מהו האיזון הנכון? איזון הוא השמו של היעד השיפוטי".

ומפי השופט דנציגר יש לצטט:

"אכן מדינת ישראל מתמודד עם איום ביטחוני מתמיד הנשקף לשлом אזרחיה. חלק מהמאבק באיזום זה נלחמים שלטונות המדינה כנגד הימצאותם של שווים בלתי חוקיים בתחום שכן קיימת סכנה ממשית כי בינם יסתננו גם פעילי טרור שתוצאות מעשיהם הרות אסון. במסגרת מאבק זה על ביטחונה של מדינת ישראל שומה של ביהמ"ש להירטם ולהשתת עונשים מרתיעים".

i. פסיקתא:

בשים לב לשיקולים אלו אשר נמנו גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) 15 ימי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו.
- (ב) 45 ימי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך 18 חודשים מיום שחררו עבירה בה הורשע בתיק זה או ניסיין לעבור עבירה כאמור.
- (ג) קנס כספי על סך 1,500 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום שחררו של הנאשם ממאסר וכתנאי לשחרור . - ולאחריו יהולו הוראות סעיף 71 חוק העונשין (נוסח חדש) התשל"ז 1977.
- (ד) מועד ביצוע המאסר ירצה החל מיום 3/8/14 בשעה 12:00, הנאשם יתיצב בנסיבות בית המשפט בשעה 12:00.
- (ה) על פי הסכמת הצדדים, ישוחרר הנאשם ביום 1/7/14 אם יפקיד סך של 5,000 ₪ בזמן שיהו תנאי

לשחרור ולהבטחת התיצבותו להמשך ריצוי המאסר.

(ו) המזיכירות תרשום את יום מועד תשלום הकנס כיום גזר הדין ובשל כך שהקנס מובטח במאסר אני מורה כי לא יחולו על הকנס הפרשי ריבית והצמדה .

בשל שאלות שועלו בעניין זה בתיקים קודמים, מזכירות בית המשפט ומן השב"ס ועל מנת להסיר תקלת העוללה לעלות חיללה בשלילת חירות אני מביא את נוסח הסעיף הרלוונטי: מיום 8.2.1980

תיקון מס' 9

ס"ח תש"מ מס' 959 מיום 8.2.1980 עמ' 61 (ה"ח 1414)

70. קנס שלא שולם במועדו, יחולו על גביתו הוראות פקודת המיסים (גביה) - פרט לסעיף 12 שבה- Caino היה מס כמשמעותו באותה פקודה.

71. (א) בית המשפט הדן אדם לknss, רשאי להטיל עליו מאסר עד שלוש שנים למקשה שהקנס כולל או מקצתו לא ישולם במועדו

(ג) נשא אדם מאסר לפי סעיף קטן (א), לא יחויב בתשלום הknss והתוספת; נשא חלק מתקופת המאסר, לא יחויב בתשלום חלק הknss היחסי לתקופה שנשא עליו מאסר, והתוספת שהיה חייב בה תחושב לפי אותו חלק מן הknss שלא נשא עליו מאסר.

(ד) הוטל מאסר לפי סעיף קטן (א) ולפניהם שנותר מהמאסר שולם חלק מן הknss תקופת התקופה לפי היחס שבין הסכום ששולם לבין הknss כולו.

מתיר למשיב ביצוען של 5 שיחות טלפון בהתאם לנחיי שב"ס.

עמוד 8

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ג' תמוז תשע"ד, 01/07/2014 במעמד הבוכחים.

אמיר דהאן, שופט